

WORLD

WORLD

THE BEST SELLING
MAGAZINE
IN THE WORLD

ВИКЛИКИ
ЧАСУ ЖИТИ

БОРОТИСЯ ПЕРЕМАГАТИ

У К Р А Ї Н А
ELLE

ЖИТИ! БОРОТИСЯ! ПЕРЕМАГАТИ!

**САМЕ ТАКІ ВИКЛИКИ ПОСТАЛИ
СЬОГОДНІ ПЕРЕД УСІМА НАМИ,
УКРАЇНЦЯМИ. ЦЕЙ НОМЕР
ПРИСВЯЧЕНИЙ ТИМ, ХТО НИНІ БОРОНИТЬ
БАТЬКІВЩИНУ НА ІНФОРМАЦІЙНОМУ
ТА КРЕАТИВНОМУ ФРОНТАХ. А ЩЕ —
ЗАВЗЯТИМ ОСОБИСТИМ ПЕРЕМОГАМ
КОЖНОГО ГРОМАДЯНИНА, ЯКІ
ЗДОБУВАЮТЬСЯ ЩОДНЯ.
ЦЕЙ ПОСТУП НАДЗВИЧАЙНО ВАЖЛИВИЙ.
ТОЖ РОБИМО УСЕ, АБИ ПОВСЯКЧАСНО
ЦЕ ВІДЧУВАТИ.
ВСЕ БУДЕ УКРАЇНА!**

МОДНИЙ РУПОР НАРОДУ

УКРАЇНЬСЬКА МОДА
СЬОГОДНІ Є ОДНИМ ІЗ ПОТУЖНИХ РУПОРІВ
НАШОГО НАРОДУ НА УВЕСЬ СВІТ, А
УКРАЇНЬСЬКІ ДИЗАЙНЕРИ — ЙОГО ГОЛОСАМИ.

АНАСТАСІЯ БІЛОУС ПОСПІЛКУВАЛАСЯ
З ГОЛОВНИМИ ГРАВЦЯМИ РИНКУ, ЯКІ НИНІ ЗВЕРТАЮТЬСЯ
ДО СВІТОВОЇ СПІЛЬНОТИ ВІД ІМЕНІ MADE IN UKRAINE.

Руслан Багінський

Здається, мода сама по собі мала би щезнути з поля зору, коли трапилася війна. Справді, дизайнери не мають такого впливу, як політики або ті ж журналісти, а одяг взагалі у кризові періоди втрачає свою цінність порівняно з нагальними потребами. Проте мода — це потужна індустрія, з якою так чи інакше стикається кожна людина на землі, тож по своїй суті вона здатна звертатися до широкої аудиторії.

МОДА ЗНАДТО ЧУТЛИВА, ЩОБ НЕ ГОВОРИТИ.

У перші ж місяці війни світова модна спільнота зосередила свою увагу на Україні. Чимало показів сезону FW 22–23 пройшли під егідою підтримки нашої держави, фотозвіти стрітстайлу майоріли жовто-блакитними відтінками, а інститут кольору Pantone навіть оголосив їх головним споеднанням року. Цьогоріч традиційний модний сезон наприкінці лютого співпав із першими тижнями війни, тож українські дизайнери в той момент тільки оговтувалися від перших вибухів, рятували життя своїх родин і членів команди. «Коли трапилася війна, все зупинилося. Ми були розгублені, отже думати про запуск виробництва в Києві не було можливості. Аби зберегти бізнес, зберегти заробітні плати нашим працівникам, ми почали шукати шляхи, де могли б виготовляти нашу продукцію», — діляться спогадами Наташа Каменська та Марія Гаврилюк, засновниці Gunia Project.

Як підтримувати роботу бренду в умовах війни? Питання виробництва дійсно постало для українських дизайнерів чи не одним із перших. Звична логістика й організація процесів із очевидних причин практично зруйновані, тож українські компанії почали шукати для себе нові варіанти. Наприклад, Ruslan Baginskiy перемістився на захід країни. «Це був дуже важкий крок, але через фізичну небезпеку команди ми вирішили здійснити релокацію у Львів. Так нам вдалося зберегти наших працівників і виробництво в Україні. Ми вивезли три фури обладнання й матеріалів, спочатку розмістили виробництво в класах коледжу, з часом знайшли більше приміщення та вже найняли на роботу сімнадцять нових працівників. Моя мама залишилась в Україні та керує процесом, як раніше. Тут, всі разом, ми продовжуємо працювати. Подальший рух і розвиток набули ще глибшого сенсу для мене в рамках підтримки своєї команди та країни», — розповідає Руслан Багінський.

ЗБЕРЕГТИ ВИРОБНИЦТВО В УКРАЇНІ ВІЯВИЛОСЯ СКЛАДНИМ, АЛЕ НАДВАЖЛИВИМ ЗАВДАННЯМ ДЛЯ БІЛЬШОСТІ ДИЗАЙНЕРІВ.

Це і українські майстри, і зручні умови співпраці, і адекватні терміни виконання замовлень. «Ми і надалі відшиваємось в Україні, тож поки не плануємо переносити виробництво за кордон. Ми дуже цінуємо наших партнерів, для нас важливо їх підтримувати. Ми здебільшого використовуємо

італійський шовк, і це потребує високого рівня майстерності та досвіду. Наші майстрині дуже вправно працюють із шовком, що забезпечує найвищу якість наших виробів», — пишається Аля Гонта, засновниця бренду LessLess.

Звісно, дехто з дизайнерів вдається до спроб налаштувати співпрацю з європейськими виробництвами, проте такий шлях виявився досить складним і незручним. Засновниця бренду Marsala Марія Маслій зізнається, що провела низку переговорів з іноземними фабриками, проте поки не бачить можливості повної релокації ні з логістичної, ні з фінансової точки зору. Валерія Гузема також розглядає варіанти облаштування Guzema Fine Jewelry за кордоном, проте сьогодні вже усвідомила, що треба бути готовими до складнощів у комунікації з підрядниками, значно вищої вартості послуг і значно довших термінів виконання роботи.

Крім того, для більшості брендів виробництво саме в Україні — момент принциповий. Приміром, Gunia Project тісно пов'язаний з українською культурою й талантом наших майстрів, які створюють унікальні вироби, отже для Наташі Каменської та Марії Гаврилюк радикальні зміни неприйнятні. «Нам важливо зберігати виробництво в Україні, аби підтримувати економіку країни та наших робітників. Якщо перед нами стоятиме дилема, де працювати, і якщо є шанс обрати Україну — вибір очевидний. Виробництво гутного скла, артоб'єктів із дерева та лози, а також шуб-гунь розташовано на заході України, тож коли ми відчули, що наші майстри готові працювати, знову взялися за випуск улюблених позицій».

Такої ж думки і дизайнерка Катя Сільченко, яка попри досвід співпраці з італійськими фабриками основне виробництво все ж таки лишає в Україні. «Два власних виробництва the Coat розташовані в Києві — на щастя, вони вцілили. Зараз в експериментальному цеху працює двадцять п'ять фахівців, що дозволяє мені у звичному, довоєнному ритмі створювати нові колекції, опрацьовувати зразки та розміщувати замовлення на фабриках. Я підтримую свою команду, зберігаю робочі місця, а також радію, що кожна наша річ укріплює економіку України. Зараз ми лишаємо за кордоном тільки виробництва, які неможливо знайти в Україні. Це лінійка кашемірових виробів і колаборація з брендом взуття Noova. Все інше ми випускаємо вдома, чим безумовно пишаємося», — розповідає Катя.

Наступне питання після випуску продукції — безумовно, реалізація. Українська мода активно завойовує міжнародні ринки протягом останніх декількох років, та цієї весни наші дизайнери як ніколи сколихнули увесь світ.

**МИТЦІ НЕ ЗВОЛІКАЮТЬ І
З ПІДНІСТЮ ВИКОРИСТОВУЮТЬ
УСІ МОЖЛИВІ ШАНСИ,
АБИ ЯКОМОГА ГОЛОСНІШЕ
ЗАЯВИТИ ПРО СЕБЕ
І ПРИВЕРНУТИ УВАГУ
ДО НАШОЇ ДЕРЖАВИ.**

Налаштування бездоганної системи онлайн-продажів і доставки за кордон, численні поп-ап-стори в Парижі, Мілані, Берліні та інших європейських містах, благодійні заходи за кордоном, участь в іноземних шоурумах і колаборації зі світовими брендами — значна увага до України, спричинена війною, водночас відкрила нашим дизайнерам безліч нових горизонтів.

Так, дизайнерка Віта Кін розробила капсульну колекцію вишиванок для Gucci Vault, Ксенія Шнайдер працює над денім-лінійкою в колаборації з американським брендом DL1961, а Ruslan Baginskiy оголосив про співпрацю із флорентійським ретейлером Luisa Via Roma та анонсував масштабний проєкт у Сполучених Штатах: «У ньому беруть участь вісім найвідоміших дизайнерів світу. Для нас честь, що серед них є український бренд».

До того ж нова реальність навчила наших майстрів об'єднуватись. Vobkova, Poustovit, Anna October та багато інших брендів неодноразово зустрічалися за цей період на сусідніх рейлах у шоурумах світових модних точок. Активну діяльність в Європі веде весь цей час і Ліля Літковська — вона неодноразово брала участь у поп-ап-сторах у різних країнах, втім найгучнішою подією став її показ в Лондоні під час Kornit Fashion Week. Колекція Litkovskaya була пронизана болем і стражданнями, що їх нині переживає кожен українець. Моделі виходили на подіум в об'ємних бушлатах і пальтах, костюмах складного крою та у впізнаних речах із деніму. Деконструктивізм, так притаманний Літковській, відтепер містить новий глибокий зміст: він розповідає усьому світові про силу і нескореність укра-

Ліля Літківська

їнського народу, про наших доблесних захисників. Про це свідчать і військові берці, в яких крокували подіумом моделі, і балаклави, що сприймаються нині скоріше як елемент захисту, ніж модний зимовий аксесуар. Окрема категорія, яка неймовірно вражає, — це бронежилети, вдягнуті прямо на пальта, жовті пов'язки на руках (саме такі носять українські вояки з лав Тероборони), а також жовто-блакитні нашивки у вигляді українського прапора, які мама дизайнерки вив'язала власноруч. Спеціальний саундтрек показу створений українською співачкою Аліною Паш, а фінал відбувся під всесвітньо відомий трек Stefania, з яким музичний гурт Kalush Orchestra переміг на Євробаченні. Наприкінці вийшла і сама авторка: Ліля з'явилася на подіумі з плакатом Help Mariupol, Azovstal. Now. Чи варто казати, що ані дизайнерка, ані гості показу не стримували сліз? Однак не лише високий рівень емпатії та співчуття іноземців мають значення.

БЕЗПЕРЕЧНО, НИНІ УВАГА СВІТОВОЇ СПІЛЬНОТИ ПРИКУТА ДО УКРАЇНИ, ОДНАК ПЕРШ ЗА ВСЕ ЛЮДИ ПРИХОДЯТЬ ДО НАШИХ ДИЗАЙНЕРІВ ЗА ПРОДУКТОМ.

«Звичайно, події не дають людям збайдужити, і це те, що «Звичайно, події не залишають людей байдужими, і саме це зараз привертає найбільшу увагу. Проте коли вони торка-

Валерія Гузема

ються наших виробів, емоції змінюються. Ми бачимо захоплення якістю та ідеєю. Люди запитують, що нас надихнуло на дизайн або що для нас означає той чи інший візерунок. Ми надихаємося нашою культурою, традиціями, експедиціями, які відкривали нам нових майстрів. Ми пишаємося своєю глибокою історією і кожен раз використовуємо можливості, щоб розповісти про талановитих людей України», — наголошують засновниці Gunia Project.

**БЛАГОДІЙНІСТЬ — ЩЕ ОДНА
ВАЖЛИВА СКЛАДОВА РОБОТИ
УКРАЇНСЬКИХ БРЕНДІВ. БІЛЬШІСТЬ
ВІТЧИЗНЯНИХ КОМПАНІЙ ВІДДАЮТЬ
НИНІ ЗНАЧНИЙ ВІДСОТОК
ПРИБУТКУ НА ПОТРЕБИ ЗСУ,
ПЕРЕРАХОВУЮТЬ У ФОНДИ АБО
ВОЛОНТЕРСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ.**

Доводить це і Руслан Багінський: «Ми як бренд завжди працювали з метою створити унікальний продукт, де Made in Ukraine сприймається знаком якості. Вважаю, що нам це вдалося. Українська мода динамічно прогресувала та зайняла свою нішу в очах світової спільноти. Під час війни найважливішим для нас стало усвідомлення, що люди не тільки звертають більшу увагу на український продукт, а справді

підтримують його. Завдяки потужному відгуку та солідарності модного товариства наш дроп із двох бейсболок, присвячений Україні, зібрав понад півтора мільйона гривень. Усі кошти були перераховані на благодійність».

Guzema Fine Jewelry спершу зовсім зупинили комерційну діяльність. «Щойно ми оговталися від першого стресу та дісталися безпечних місць, одразу ж розгорнули волонтерську роботу. Мій благодійний фонд Guzema Foundation змінив фокус діяльності та розпочав допомагати військовим у гарячих точках, а згодом і переселенцям, людям похилого віку, які постраждали внаслідок воєнних дій. На офіційних сторінках бренду в соцмережах ми тримаємо інформаційний фронт», — розповідає Валерія Гузема.

Значна кількість брендів від перших днів російського вторгнення почала виготовляти взуття й шити одяг для військових. Так, Марія Маслій несподівано для себе взялася випускати тактичне взуття від Marsala, а бренд Pure creative project долучився до пошиття військової форми й навіть передав на ці потреби частину власного обладнання. «Наші майстрині зі створення шовкових суконь тепер працюють над зовсім іншими виробами. До того ж у березні команда нашого бренду організувала Charity Brunch у Відні. Під час заходу ми зібрали значну суму, яку передали громадській організації, що надає притулок жінкам і дітям зі сходу країни», — розповідає дизайнерка Наталія Куликова.

Про ініціативи українських брендів сьогодні можна розповідати нескінченно. Так само, як і військові, як і кожен громадянин, від 24 лютого українські дизайнери опираються

ворогу і з гідністю боронять наш культурний та інформаційний фронт. «Ми можемо доносити світовій спільноті вірні, правдиві меседжі, розповідати про наш народ і державу людям з різних країн. Бренди здатні співпрацювати з лідерами думок, зокрема і з політиками, — таким чином постійно нагадувати всьому світу, що війна досі триває, що Україні вкрай потрібна підтримка. Так, наприклад, нещодавно голова Європарламенту Роберта Мецола надягла наше жовто-блакитне кольє Freedom під час свого виступу в Страсбурзі», — зазначає Валерія Гузема.

До речі, такі жовто-блакитні кольє або ж одяг чи взуття у національних кольорах стали справжнім символом самоідентифікації українців за кордоном. На чужині мільйони українців впізнають один одного по тендітних браслетах із жовто-блакитними намистинками або ж по кедах із подібними вкрапленнями. За наших днів вибір такого вбрання — те ж саме, що і вихід на площу із прапором.

**МОДА ЗАВЖДИ БУЛА
ІНСТРУМЕНТОМ САМОВИРАЗУ.
СЬОГОДНІ Ж У НЬОМУ МІСТЯТЬСЯ
НАБАГАТО ГЛИБШІ СЕНСИ,
НІЖ БУДЬ-КОЛИ РАНІШЕ.**

Тож тривіальну, суперечливу фразу «Мода ПОЗА політикою» можна назавжди скасувати. Мода — ПРО політику, зокрема та, що Made in Ukraine!

Катя Сільченко

СЛОВО — ЗБРОЯ

**ЖУРНАЛІСТИ, ЯКІ
В РЕЖИМІ НОНСТОП ВИБОРЮЮТЬ
НАШЕ ПРАВО НА ПРАВДУ, ПЕРЕКОНАНІ:
УКРАЇНА ВЖЕ ПЕРЕМОГЛА РОСІЮ
НА ІНФОРМАЦІЙНОМУ ФРОНТІ.**

СОНЯ ЗАБУГА ТА СВІТЛАНА КРАВЧЕНКО
ЗУСТРІЛИСЯ З ПРЕДСТАВНИКАМИ ТРЬОХ АВТОРИТЕТНИХ
УКРАЇНСЬКИХ МЕДІА, ЩО СТАЛИ ПОТУЖНИМИ
ГОЛОСАМИ КРАЇНИ НА СВІТОВІЙ АРЕНІ, ТА РОЗПИТАЛИ
ЇХ ПРО КОНТЕНТ І ФАКТЧЕКІНГ В УМОВАХ ВІЙНИ,
ПРО ВЗАЄМОДІЮ З МІЖНАРОДНИМИ КОЛЕГАМИ
І ПРО ГОЛОВНІ ІНСТРУМЕНТИ БОРОТЬБИ З
РОСІЙСЬКОЮ МАШИНОЮ ПРОПАГАНДИ.

СЕВГІЛЬ МУСАЄВА,

ГОЛОВНА РЕДАКТОРКА

ОНЛАЙН-ВИДАННЯ «УКРАЇНСЬКА ПРАВДА»

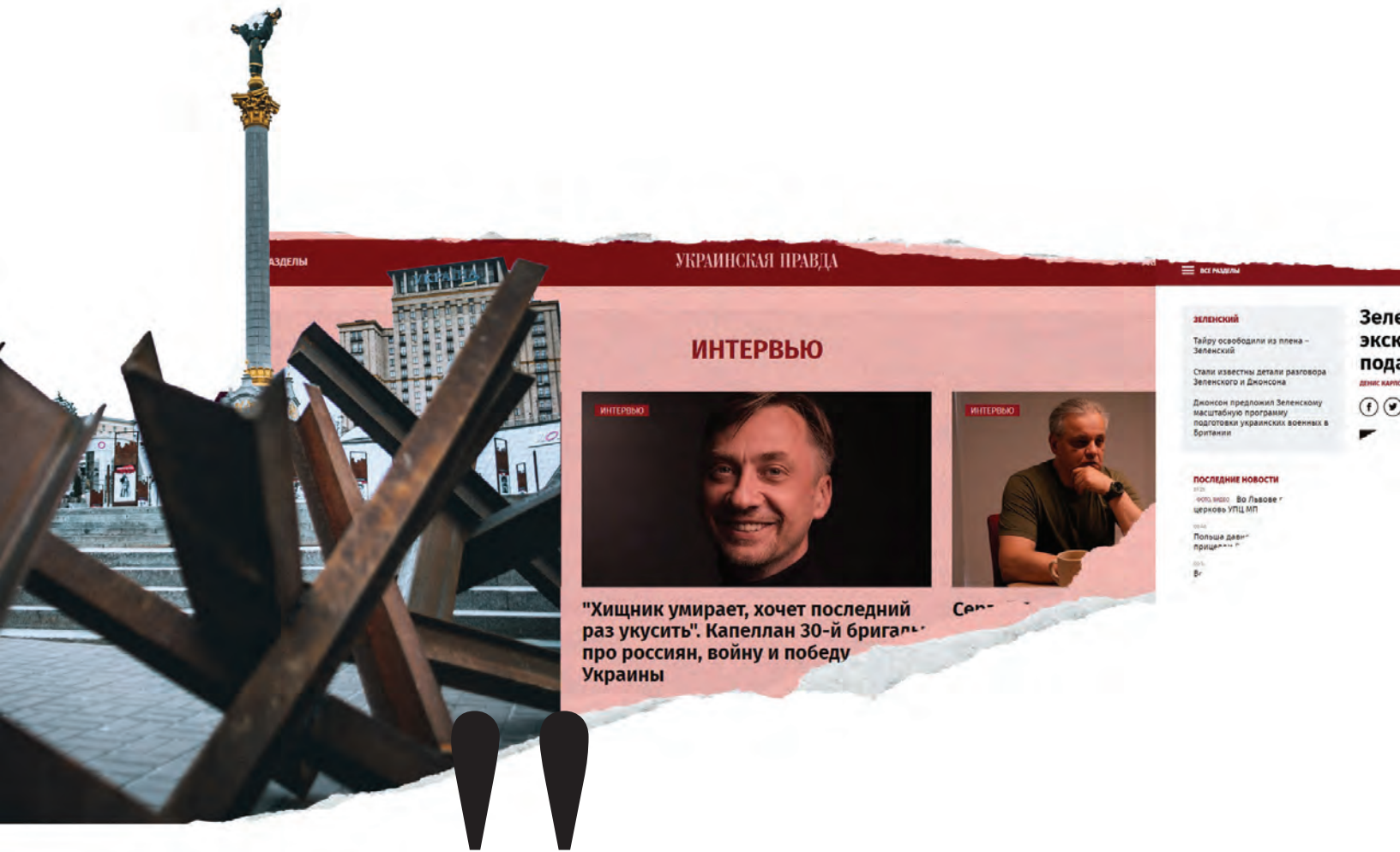
ФОТО: МАР'ЯНА ШАФРАТ

**ЛЮДИ, ЯКІ ЖИВУТЬ НА ЗЛАМІ
ІСТОРИЧНИХ ЕПОХ,
ДУЖЕ ЧАСТО ЦЬОГО НЕ ВІДЧУВАЮТЬ,
ТОМУ ЩО НЕ РОЗУМІЮТЬ.**

**БУВ МОМЕНТ, КОЛИ Я УСВІДОМИЛА:
ЦЕ ОСТАННЄ СВЯТО ПЕРЕД
ЧИМОСЬ ДУЖЕ СТРАШНИМ,
ЛЮДИ ЖИВУТЬ І ВІДПОЧИВАЮТЬ
НАЧЕ ВОСТАННЄ.**

**НЕ ВІРИШ У ДОЛЮ,
У ЗНАКИ, АЛЕ ТАК СКЛАЛОСЯ,
ЩО СЕРЕД ТИХ ЛЮДЕЙ,
ЯКІ ПОЇХАЛИ НАЙПЕРШИМИ,
БУЛА СІМЕЙНА ПАРА З БУЧІ.
ЧЕРЕЗ ДВА ТИЖНІ ЇХЬОГО
БЕЗЗБРОЙНОГО 73-РІЧНОГО БАТЬКА
РОЗСТРІЛЯЛИ РАШИСТИ.**

**У МЕНЕ БУЛА ТАКА ІСТОРІЯ:
МИ ЗБИРАЄМОСЯ ПУБЛІКУВАТИ
НА САЙТІ СПИСОК РОСІЙСЬКИХ
СОЛДАТІВ (120 ТИСЯЧ) САМЕ
ТОДІ, КОЛИ МОЇ БАТЬКИ ТА БАТЬКИ
ДЕЯКИХ КОЛЕГ ПЕРЕБУВАЮТЬ
У ПЕРЕДМІСТІ КИЄВА.**

**І ТИ РОЗУМІЄШ: ТЕОРТИЧНО
В РАШИСТІВ МОЖУТЬ БУТИ ЇХНІ АДРЕСИ.
І ПОСТАЄ ВАЖКИЙ ЛЮДСЬКИЙ
ВИБІР: ПУБЛІКУВАТИ
І СТАВИТИ ПІД ЗАГРОЗУ ЖИТТЯ
БАТЬКІВ АБО НЕ ПУБЛІКУВАТИ?**

**КОЛИ СВЯТОСЛАВ ПАЛАМАР
(ПОЗИВНИЙ «КАЛИНА»)
НАДІСЛАВ МЕНІ ПОВІДОМЛЕННЯ
ПРО ВИХІД ІЗ «АЗОВСТАЛІ», Я САМЕ
БУЛА В НЬЮ-ЙОРКУ НА ЗУСТРІЧАХ
В ООН. ПАМ'ЯТАЮ, ЯК ВІДПОВІЛА
ЙОМУ: «СКОРО ПОБАЧИМОСЯ!»
І В ІСТЕРИЦІ ВИЛЕТІЛА З ПРИМІЩЕННЯ.
ЄДИНЕ, ЩО АЗОВЦІ ПРОСИЛИ
ПЕРЕД ТИМ,
ЯК ЗНЕСЛИ СВОЮ
ТЕЛЕГРАМ-ГРУПУ, — ЩОБ
ПРО НИХ НЕ ЗАБУВАЛИ.**

ПОВНУ ВЕРСІЮ ІНТЕРВ'Ю З ГОЛОВНОЮ РЕДАКТОРКОЮ ВИДАННЯ
«УКРАЇНСЬКА ПРАВДА» **СЕВГІЛЬ МУСАЄВОЮ**
ЧИТАЙТЕ У ПОСИЛАННІ ЗА ЛІНКОМ
ELLE.UA/LUDI/INTERVIEW/POVNA-VERSIYA-INTERVYU-Z-SEVGIL-MUSAEVOYU

ВІТАЛІЙ СИЧ,
ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР ЖУРНАЛУ
ТА САЙТУ НВ

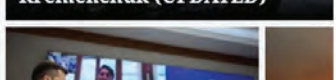
Home icon, lock icon, english.nv.ua/opinion, + icon, 14 icon, menu icon

NV THE NEW VOICE OF UKRAINE

OPINION

EMMANUEL MACRON
Docteur président
et Mister candidat

Yesterday, 05:55 PM
Zelensky calls on G7 leaders to do whatever it takes to finish war by year's end

Portrait of Timothy Ash

Timothy Ash
UK Economist, covering Emerging

Liberation
НВ

ФОТО НАТАЛІЯ КРАВЧУК (1) | ФОТО ЮЛІЯ ПОРТАРЕК

**У РОСІЇ ЛИШИЛИСЯ ТІ,
ХТО ПІДТРИМУЄ ДІЇ ПУТІНА
АБО ЧЕРЕЗ СТРАХ КАЖЕ,
ЩО ПІДТРИМУЄ. ТАМ БІЛЬШЕ
НЕМАЄ З КИМ ГОВОРИТИ.
АНІ ДУДЯ, АНІ ГОРДЄЄВУ
НЕ ПОРІВНЯТИ З ВАЖКОЮ АРТИЛЕРІЄЮ
ФЕДЕРАЛЬНИХ КАНАЛІВ,
ДЕ РОКАМИ НАВ'ЯЗУЮТЬ
ПОЛІТИКУ НЕНАВИСТІ.**

**ВОНИ НЕ ХОЧУТЬ, АДЖЕ
З ЦІЄЮ ІНФОРМАЦІЄЮ ДАЛІ
ПОТРІБНО ЩОСЬ РОБИТИ, І З СОВІСТЮ
ТЕЖ, КОЛИ ТИ ПРИЙМАЄШ ЦЕ ЗА
ФАКТ. ПРОТЕ КОЛИ ТИ ВИЗНАЄШ,
ЩО ЦЕ ТВОЯ АРМІЯ БОМБИТЬ
МАРІУПОЛЬ, А ТИ НІЧОГО НЕ РОБИШ,
ВОНО ЯКОСЬ НЕ СТИКУЄТЬСЯ.**

**ЖУРНАЛІСТ НЕ ОБМОВИВСЯ,
ЦЕ БУВ АБСОЛЮТНО СВДОМИЙ СЮЖЕТ.
ТАМ У ПЕРШОМУ Ж РЕЧЕННІ ЙШЛОСЯ, ЩО
«МАРІУПОЛЬ БУВ ПОВНІСТЮ
ЗВІЛЬНЕНИЙ».**

**Я НЕ МІГ ПОВІРИТИ:
ЯК МОЖНА ТАК ОДНОБОКО ДОДАТИ
ІНФОРМАЦІЮ З ПОСИЛАННЯМ
НА МІНОБОРОНИ РФ,
ЩО ПОСТІЙНО БРЕШЕ?**

**НА ПОЧАТКУ БЕРЕЗНЯ РОСІЙСЬКИМ
ХАКЕРАМ ВДАЛОСЯ
ПОКЛАСТИ НАШ САЙТ НА П'ЯТЬ
ГОДИН, ЦЕ БУЛИ ПОТУЖНІ АТАКИ
ІЗ 200 ТИСЯЧАМИ ЗАПИТІВ НА СЕКУНДУ.
САМЕ ТОДІ НАШ ГОЛОВНИЙ ПРОГРАМІСТ
СИДІВ ПІД ОБСТРІЛАМИ
У ВАСИЛЬКОВІ.**

**ПОВНУ ВЕРСІЮ ІНТЕРВ'Ю З ГОЛОВНИМ РЕДАКТОРОМ
ЖУРНАЛУ ТА САЙТУ НВ ВІТАЛІЄМ СИЧЕМ
ЧИТАЙТЕ У ПОСИЛАННІ ЗА ЛІНКОМ
ELLE.UA/LUDI/INTERVIEW/POVNA-VERSIYA-INTERVYU-Z-VITALIEM-SICHEM**

POUTINE/ZELENSKY DEUX DISCOURS À LI

A boy is born in a bomb shelter beneath Putin

BRILLIANT 12-PAGE PUZZLES
LY EXPRI

SUBSCRIBE NOW TO GET YOUR FAVOURITE NEWSPAPERS FOR 13 WEEKS

For his sake for his future STOP

WAR
CK
O OF
AINE

ann

vas

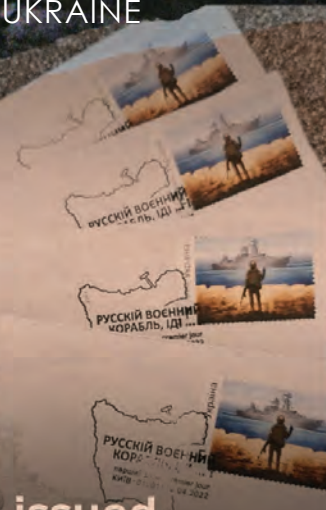
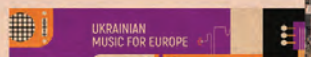

**ІНГА
ВИШНЕВСЬКА,**
КЕРІВНИЦЯ
АНГЛОМОВНОГО
РЕПОЗИТОРІЮ
ПРАВДИ WE ARE UKRAINE

presented playlists
with Ukrainian music for
European radio stations

Ukrainian Institute started the digital project "Postcards from Ukraine"

stamps
warship,
...!"
sold at a charity

issued
on
stamps

**ЗОВСІМ СКОРО
АУДИТОРІЯ ПОДІЛИТЬСЯ НА ДВА
ТИПИ ЧИТАЧІВ: ТИХ, КОМУ ДОСТАТНЬО
КОРОТКОГО КОНСПЕКТУ АБО
НАВІТЬ ОДНІЄЇ ФРАЗИ, І ТИХ,
ХТО ХОЧЕ ЗАНУРИТИСЯ
В СУТЬ ПРОБЛЕМИ І НАДАЄ ПЕРЕВАГУ
АНАЛІТИЧНОМУ МАТЕРІАЛУ.**

МИ АКТИВНО ЗОСЕРЕДИЛИСЯ НА РОЗ'ЯСНЕННЯХ: ВІД ПРОСТИШИХ (ІСТОРІЯ ФРАЗИ «СЛАВА УКРАЇНІ!») ДО СКЛАДНІШИХ (ЧОМУ УКРАЇНА ТА РОСІЯ — НЕ БРАТИ). І МИ ПОБАЧИЛИ, ЩО ЦЕ ПОТРІБНО НЕ ТІЛЬКИ ІНОЗЕМЦЯМ, АЛЕ Й УКРАЇНЦЯМ.

**АКЦІЇ ТА ОФЛАЙН-ПРОТЕСТИ ВКРАЙ
ВАЖЛИВІ, АЛЕ ТІЛЬКИ НИМИ СТАЄ
ВСЕ СКЛАДНІШЕ ПІДТРИМУВАТИ
УВАГУ ДО УКРАЇНИ.**

**ТОМУ ВАРТО ШУКАТИ НОВІ,
БІЛЬШ КРЕАТИВНІ СПОСОБИ ПІДНЯТТЯ
ІНТЕРЕСУ ДО УКРАЇНСЬКОГО
ПИТАННЯ. ЦЕ ОБГОВОРЮЄТЬСЯ
СЬОГОДНІ У БАГАТЬОХ КОЛАХ.**

**З ОГЛЯДУ НА НАЯВНІ РЕСУРСИ,
ІНФОРМАЦІЙНУ ВІЙНУ ПРОТИ
РФ МИ ВЖЕ ВИГРАЄМО.
І НЕ ТІЛЬКИ ЗАВДЯКИ РОБОТІ
ПОСАДОВЦІВ ТА КОМУНІКАЦІЙНИКІВ,
АЛЕ В ПЕРШУ ЧЕРГУ
ЗАВДЯКИ УКРАЇНЦЯМ І НЕБАЙДУЖИМ
ЛЮДЯМ, ЯКІ РОЗГОРНУЛИ
В ЄВРОПЕЙСЬКИХ МІСТАХ ШТАБИ,
ВИХОДЯТЬ НА ПЛОЩІ,
ДОКЛАДАЮТЬ УСІХ ЗУСИЛЬ, ЩОБИ
КОЖНОГО ДНЯ НА СВІТОВИХ ШПАЛЬТАХ
З'ЯВЛЯВСЯ УКРАЇНСЬКИЙ ПРАПОР
АБО ФРАЗА STAND WITH UKRAINE.**

ПОВНУ ВЕРСІЮ ІНТЕРВ'Ю З КЕРІВНИЦЕЮ АНГЛОМОВНОГО
РЕПОЗИТОРІЮ ПРАВДИ WE ARE UKRAINE **ІНГОЮ ВИШНЕВСЬКОЮ**
ЧИТАЙТЕ У ПОСИЛАННІ ЗА ЛІНКОМ

ELLE.UA/LUDI/INTERVIEW/POVNA-VERSIYA-INTERVYU-Z-INGOYU-VISHNEVSKOYU

СИЛА ЖІНКИ

**ЦЬОГО РОКУ МІЛЬЙОНИ УКРАЇНСЬКИХ
ЖІНОК ВИМУШЕНО ОПИНИЛИСЯ
ЗА КОРДОНОМ. РЯТУЮЧИСЬ
ВІД ВІЙНИ, ВОНИ НЕ ТІЛЬКИ
ОПОРЯДЖАЮТЬ
СВІЙ ТИМЧАСОВИЙ ПОБУТ В РІЗНИХ
КУТОЧКАХ СВІТУ, АЛЕ Й СПРОМОЖНІ
ВИКОНУВАТИ ВАЖЛИВУ МІСІЮ –
ВТІЛЮВАТИ НОВІ ПРОЄКТИ
ТА ВИХОДИТИ НА МІЖНАРОДНІ РИНКИ
ДЛЯ ЯКНАЙКРАЩОГО ІМІДЖУ НАШОЇ КРАЇНИ.**

ELLE РОЗПОВІДАЄ ІСТОРІЇ ТРЬОХ УКРАЇНОК,
ЯКІ СВОЇМ ПРИКЛАДОМ ДОВОДЯТЬ, ЩО НАВІТЬ У
ЖАХЛИВІ ЧАСИ ЖИТТЯ ТРИВАЄ.

ТЕКСТ **Анастасія БЕЛОУС**

АННА ЛОДИГІНА,
УКРАЇНСЬКА ЖУРНАЛІСТКА
ТА КОЛИШНЯ РЕДАКТОРКА
ЖУРНАЛУ «ELLE УКРАЇНА»
ТИМЧАСОВО ПЕРЕБУВАЄ У
ВРОЦЛАВІ, ВЕДЕ АКТИВНУ БОРОТЬБУ
НА ІНФОРМАЦІЙНОМУ ФРОНТІ
ТА СТВОРЮЄ ДОКУМЕНТАЛЬНО-
ДОСЛІДНИЦЬКИЙ ПРОЄКТ
BACK TO THE ROOTS
ДЛЯ ПОЛЬСЬКОГО ТЕЛЕБАЧЕННЯ.

КОЛАЖ: ОЛЕСЬ ПОСІДАТЯРЕСЬКА; ФОТО: ГАЛІНА ТОНЧАРОВА (1)

з Анею ми познайомилися більше п'яти років тому в редакції українського ELLE — тоді я тільки потрапила до команди на позицію асистента, Аня ж писала для сайту elle.ua, а пізніше стала його шеф-редакторкою. Моя колега — талановита журналістка із багаторічним досвідом роботи не тільки у глянці: в різні роки вона працювала на українських телеканалах, висвітлювала події 2013–2014 років на Радіо Свобода, завжди щиро висловлювалася у соціальних мережах і мала активну громадянську позицію. Війна заскочила Анну з її чоловіком і півторарічним сином у Києві. За декілька днів дівчина була вимушена проти власної волі виїхати за кордон — задля безпеки дитини: «Я страшенно не хотіла покидати країну — для мене особисто це було рівносильно зраді. До того ж я відчувала страх не повернутися додому, адже так часто траплялося в історії під час різних війн: люди покидали свої домівки з надією на повернення, але потім не мали такої змоги».

**ЧОЛОВІК БУКВАЛЬНО
ЗМУСИВ МЕНЕ ВИЇХАТИ ДО ПОЛЬЩІ
ТА ЗАПЕВНИВ, ЩО МИ ІЗ СИНОМ
ПОВЕРНЕМОСЯ ДОДОМУ, ТІЛЬКИ-
НО ЦЕ СТАНЕ МОЖЛИВИМ.
НАША РОДИНА ЕМІГРУВАТИ НЕ ПЛАНУЄ.**

Таким чином, Анна опинилася у польському місті Вроцлаві. Незважаючи на невимовний стрес, тяжку дорогу та нескінченний паралізуючий страх за життя своєї родини, Анна з перших же днів війни

вступила в активну боротьбу на інформаційному фронті. Спершу задіяла власні зв'язки й канали: на фейсбук- та інстаграм-сторінках журналістка щодня висвітлювала актуальну інформацію про події в Україні, а особливу увагу приділяла окупованій Херсонщині, звідки сама родом. «У Польщі я одразу відчула контраст. Одна справа — українці, вони все розуміють. А от місцеві мешканці сприймають усе інакше. Звісно, вони співчують і підтримують, мають доступ до загальних новин, однак не знають деталей, не знають особистих історій людей».

**ІНОЗЕМЦЯМ СКЛАДНО ВІДЧУТИ НАШ
БІЛЬ, ТОМУ Я ВВАЖАЮ, ЩО МИ МАЄМО
ПОСИЛЮВАТИ ІНФОРМАЦІЙНИЙ
ФРОНТ І НАДАВАТИ ЯКОМОГО БІЛЬШЕ
ВІДОМОСТЕЙ З УСІХ БОКІВ!**

Наступним етапом для Анни стала співпраця із польським телебаченням. «Нам дуже пощастило із родиною, яка прихистила нас у Вроцлаві на перші пару тижнів, — завдяки їй мені вдалося зв'язатися із суспільним мовником Польщі, центральний офіс якого розташований у Варшаві, а у Вроцлаві, на щастя, є філіал. Спершу я запропонувала знімати для них програму, орієнтовану на українських переселенців. Мільйони людей тікали з України в розпачі: у новій для себе реальності вони не знали, що і як робити із документами, як оформити запит на фінансову допомогу, як влаштувати дітей у школи або дитячі садки. Таких запитань було безліч, тож ми

вирішили створити проєкт, який би надавав людям відповіді та хоч якось полегшував їх вимушене перебування у Польщі. Із телеканалом ми одразу підписали контракт на дев'ять епізодів і відзняли їх протягом двох місяців. Програма виходила на місцевому телеканалі англійською мовою з українськими субтитрами».

Після завершення зйомок Анна запропонувала телевізійникам ще декілька потенційних сюжетів. Дівчину запросили до Варшави на затвердження теми нового проєкту. «Поляки виявилися дуже відкритими до співпраці, тож я розписала ще декілька тем для майбутніх програм. Дві з них були пов'язані з війною, третя розповідала би про культурну спадщину України. Під час обговорення ми й придумали новий проєкт.

НОВИЙ ПРОЄКТ Я НАЗВАЛА BACK TO THE ROOTS. ЦЕ ДОКУМЕНТАЛЬНО- ДОСЛІДНИЦЬКИЙ ЦИКЛ, ЯКИЙ РОЗКАЗУЄ ПРО ЗВ'ЯЗКИ УКРАЇНИ З ЄВРОПОЮ.

Нам вкрай необхідно позбуватися стійкої асоціації нашої держави з Росією, адже історично ми завжди були частиною Європи. У нашій програмі я це доводитиму. Наприклад, перший сюжет розповідатиме про Анну Ярославну — доньку Ярослава Мудрого, яку обрав собі за дружину французький король Генріх I. На прикладі Анни можемо спостерігати перші ознаки української присутності в європейській політиці того часу, її дуже поважали у Франції, а у місті Санліс і досі зберігається її скульптура. Другий епізод буде присвячено не менш визначній постаті Юрія Дрогобича — україн-

ського науковця та філософа, який з 1481 по 1482 роки був ректором найстарішого у світі Болонського університету. Подібні історії не мають припадати пилom і забуватися світом, тож ми нагадуватимемо та підсилюватимемо наш культурний фронт».

Своїм прикладом Анна доводить, що ми, українці, здатні гуртуватися заради спільної мети, навіть коли перебуваємо за кордоном. «Сьогодні для нас відкритий увесь світ. У нас є можливість співпрацювати з іноземними компаніями, здобувати новий досвід, напрацьовувати міжнародні контакти. Усе це допоможе нам не тільки виграти війну, але також стане у пригоді при відбудові країни та залученні іноземних інвестицій. Мільйони співвітчизників вимушено перебувають поза межами нашої Батьківщини, і кожен із нас є рупором, який має розповідати про війну, прославляти нашу державу. За моїми спостереженнями, європейці сповідують чимало стереотипів: вони й досі вважають нас країною третього світу. Ми ж маємо доводити протилежне, маємо розповідати про те, наскільки сучасна Україна прогресивна, діджиталізована та креативна. Сьогодні не час сидіти склавши руки».

**ДОПОМОГА НЕ ПРИЙДЕ САМА
ПО СОБІ — МИ МАЄМО ЩОДНЯ
НАГАДУВАТИ СВІТУ ПРО СЕБЕ УСІМА
МОЖЛИВИМИ СПОСОБАМИ.**

АЛЛА КЛИМЕНКО,
ПСИХОЛОГІНЯ, ТРЕНЕРКА ТА
СПІВЗАСНОВНИЦЯ ПРОЄКТУ UPGRADE
ОПІНИЛАСЬ У МАЯМІ, ДЕ ВИВОДИТЬ
ВЛАСНУ ДІЯЛЬНІСТЬ НА МІЖНАРОДНИЙ
РИНОК І ГОТУЄ ДЛЯ УКРАЇНЦІВ ДВА ВЕЛИКИХ
КУРСИ З ПОЗИТИВНОЇ ПСИХОЛОГІЇ
У СПІВАВТОРСТВІ
З АМЕРИКАНСЬКИМИ ПРОФЕСОРАМИ.

Як продовжувати говорити про щастя, коли країна потерпає від війни?

Алла Клименко вивчає позитивну психологію й тему щастя понад одинадцять років. На поточний рік вона з командою мала купу планів, яким завадила війна. Про найстрашніший день 24 лютого Алла, як і всі ми, має власну історію: «Я збиралась летіти до Штатів наприкінці лютого, адже цього року стала спікером міжнародного саміту зі щастя у Маямі. Планувала прилетіти туди заздалегідь, аби пережити джетлаг, адаптуватися та набратися сил перед виступом. На момент 22 лютого мій чоловік уже був у Штатах по роботі. Пам'ятаю той вівторок, коли він зателефонував мені вночі та сказав, аби ми із дітьми вилітали якомога скоріше. Це було в той самий вівторок після промови путіна. Тоді я не сприймала слів чоловіка всерйоз: мала купу роботи в Києві та взагалі свої плани на тиждень. Декілька днів ми сильно сперечалися усією родиною, та все ж таки взяли квитки на 23 лютого. Сама ж я перебувала в цілковитому супротиві: я навіть навмисно взяла найменшу валізу на нас трьох із дітьми. Мені здавалося, що менше речей ми візьмемо, то скоріше повернемося додому. Рівно за добу ми приземлилися у Штатах. Чоловік зустрів нас із новиною про те, що вдома почалася війна».

Спочатку це був шок. У Києві залишилися рідні люди, команда та близькі друзі Алли. Перші тижні вона не виходила до аудиторії у звичні прямі ефіри, про що зізнається абсолютно відверто: «Я взагалі нічого не розуміла перші тижні. У найтяжчі періоди не робила жодних постів або ефірів. Я вирішила, що не можу такий свій стан транслювати. У мене в телефоні є купа відео того періоду, які я намагалася записати, і на кожному я плакала, не могла говорити фізично. І я вирішила, що не можу виходити в ефір, допоки сама не маю ресурсу. Це принаймні чесно. Я жива людина, я так само відчуваю

біль, образу й обурення. Але чи є сенс ділитися цим? Я вважаю, що ні. Це ніби вайфай, який роздає лише додаткову тривогу».

У такому стані промайнули декілька тижнів, та наближався час того самого виступу Алли на міжнародному саміті. «На той момент я не розуміла, як взагалі виступати, проте точно знала, що не маю права цього не зробити. Я мусила вийти на сцену і представити Україну. Зібратися було надзвичайно складно. Зазначу, що від самого початку я готувала зовсім інший виступ. Ну звісно, це ж саміт зі щастя! І тепер, коли почалася війна, я не могла за своїм же планом виступати — мені потрібен був новий текст. Більш того, потрібен був не просто новий текст, а текст англійською мовою. Вже мовчу про те, що його треба якось презентувати».

**ВИЙТИ НА СЦЕНУ ПЕРЕД ЛЮДЬМИ
ТА КАМЕРАМИ — ТАКИЙ ЗВИЧНИЙ ДЛЯ
МЕНЕ ПРОЦЕС ІЗ МИРНОГО ЖИТТЯ В НОВІЙ
РЕАЛЬНОСТІ ПЕРЕТВОРИВСЯ НА ТОРТУРИ.
ЯК ВИЙТИ НА СЦЕНУ ПЕРЕД АУДИТОРІЄЮ,
КОЛИ ТИ У СТАНІ БОЖЕВІЛЬНОЇ
АПАТІЇ ТА НЕЗДАТНА ГОВОРИТИ?
МІСІЯ І СПРАВДІ ВВАЖАЛАСЬ
НЕМОЖЛИВОЮ.**

Порятунком для Алли стала підтримка оточення. Організатори, спікери, учасники саміту — всі вони без винятку намагалися допомогти. «Цю колосальну підтримку від людей я відчувала на фізичному рівні. Усі три дні саміту до мене в буквальному сенсі вишикувалася черга: люди говорили зі мною, обіймали, плакали, висловлювали співчуття, пропонували допомогу й оточували неймовірною турботою. Це надало мені сил вийти на сцену й почати говорити».

Отже, виступ Алли відбувся 18 березня і виявився вкрай емоційним: на сцену вона вийшла із прапором, багато розповідала про Україну, про оточення і про підтримку людей. Аудиторія двічі аплодувала Аллі стоячи. Цей день став свого роду новою точкою відліку і для подальших її дій. Від того моменту Алла разом із командою Upgrade запустила безкоштовний телеграм-канал, де почала щодня виходити у прямий ефір. Декілька тижнів ефіри були присвячені темі резильєнтності — Алла давала дієві інструменти, які допомагали би впоратися зі стресом. «Люди писали, наприклад, що завдяки ефіру або моїй медитації нарешті могли засинати — вперше за весь час війни. Так я зрозуміла, що ми маємо продовжувати свою справу, тож ми відновили діяльність. Моя команда повернулася до активної роботи: на щастя, нам вдалося зберегти усі робочі місця. За цей період ми запустили декілька наших онлайн-програм — відгук аудиторії на них є, хоч його і не порівняти з тими об'ємами, до яких ми звикли у мирні часи».

**МИ ПОЧАЛИ ОТРИМУВАТИ НЕЙМОВІРНИЙ
ВІДГУК НАШОЇ АУДИТОРІЇ.
ЦІ ЕФІРИ ВІЯВИЛИСЯ ВКРАЙ ПОТРІБНИМИ.**

Разом із тим сьогодні Алла Клименко виводить власну діяльність на новий міжнародний рівень: «Саміт WoHaSu став для мене середовищем можливостей — я опинилася в потрібному оточенні й мала нагоду спілкуватися з легендами, справжніми світилами позитивної психології. Більш того, нині я отримала шанс із ними співпрацювати».

Під час саміту Алла особисто познайомилася із засновником позитивної психології Мартіном Селігманом, який не тільки проявив емпатію до українки, а й запросив провести спільну лекцію. У відповідь Алла запропонувала Мартінові розробити цілий курс. Професор погодився, тож відтоді вони в колаборації готують велику авторську програму для студентів і вчителів з України. Окрім того, ще один курс для співвітчизників Алла розробляє з Талом Бен-Шахаром — відомим американським та ізраїльським вчителем і письменником в царині позитивної психології. «Ці два моїх особистих приклади доводять, що зараз ми, українці, маємо унікальну нагоду».

**СВІТ ВІДКРИТИЙ ДО НАС ЯК
НІКОЛИ, ТОЖ МИ МАЄМО БЕЗЛІЧ
НОВИХ МОЖЛИВОСТЕЙ.
ВАРТО ЛИШЕ ЗНАЙТИ В СОБІ СИЛИ
СКОРИСТАТИСЯ НИМИ. МЕНІ ЗДАЄТЬСЯ,
ЦЕ ONCE-IN-A-LIFETIME CHANCE.**

ЮЛІЯ ДАНИЛОВА,
ЗАСНОВНИЦЯ DOMIO GROUP
У ПОЛЬЩІ ПРАЦЮЄ НАД СТВОРЕННЯМ ПЕРШОГО
ЄВРОПЕЙСЬКОГО
ФІЛІАЛУ СВОГО УКРАЇНСЬКОГО БІЗНЕСУ.

За день до початку війни разом із командою Юлія Данілова відсвяткувала дванадцятую річницю Domio. За її словами, думки про вихід бізнесу на міжнародний рівень народилися ще два роки тому, проте фокус уваги завжди був зосереджений на розвитку компанії та великої команди, що працює в Україні. Нинішня реальність підштовхнула Юлію до рішучих дій: «У день нашої річниці ми підбивали підсумки, в ході чого стало зрозуміло, що наша команда має високий професійний рівень, тож мої цілі на локальному ринку виконано. Поштовхом до відкриття філіалу в Варшаві, звісно, стала війна. Я людина активна, і в стресових ситуаціях швидко мобілізуюсь та приймаю рішення. Вважаю, що всім нам потрібно жити далі. До того ж я відповідаю за кожного члена своєї команди — це така ж родина для мене, як і моя сім'я, тому ми маємо опановувати нові ринки та розвиватися». Мета Юлії сьогодні — вихід Domio на міжнародний ринок.

**Я ВПЕВНЕНА В СИЛУ
ТА КОМПЕТЕНТНОСТІ СВОЄЇ КОМАНДИ.
ТАКИХ УКРАЇНЦІВ МАЄ ЗНАТИ УВЕСЬ СВІТ.
КРІМ ТОГО, НАМ ПОТРІБНІ РЕСУРСИ,
АБИ ПІДТРИМУВАТИ
ТА РОЗБУДОВУВАТИ УКРАЇНУ, —
ДЛЯ НАС ЦЕ ДУЖЕ ВАЖЛИВО!**

За кордоном проект підтримали давні друзі й партнери — перш за все компаньйони Юлії із Poliform, а також Loro Piana та Hermès.

**ЗА ІНІЦІАТИВИ HERMÈS МИ
ВІДКРИЛИСЯ ОНЛАЙН — ЦЕ СТАЛО
ДЛЯ НАС НАДВАЖЛИВІШОЮ
ДОПОМОГОЮ В НОВОМУ ЗАПУСКУ
БІЗНЕСУ,
МИ БУЛИ ЩАСЛИВІ ПЕРЕЙНЯТИ**

Довгий час Юлія не могла визначитися із локацією: міркували про Лондон і Варшаву: «Я спиралася на власні відчуття й відгук від простору — я намагаюся завжди помічати деталі у процесі роботи. Інший момент — вибір приміщення, для чого нам знадобилося близько місяця, але в результаті ми знайшли неймовірну історичну будівлю в самому серці міста. Для мене це засвідчило, що все погане завжди приходить із чимось хорошим. До речі, символічно, що саме ця будівля вистояла під час Другої світової війни, хоча сусідню було зруйновано вщент. Є над чим замислитися».

МИ ВИРІШИЛИ РОЗПОЧАТИ ІЗ БЛИЗЬКОЇ НАМ ЗА МЕНТАЛІТЕТОМ ПОЛЬЩІ, А ЛОНДОН ЩЕ ПОПЕРЕДУ!

Нині триває розробка архітектурного проекту, а далі почнеться облаштування будівлі. За словами Юлії, завершити реалізацію проекту команда планує наприкінці осені 2022 року.

Практично весь персонал Domio залучений до процесу: «Частина команди вже знаходиться у Варшаві — це люди, яким ми допомогли переїхати до Польщі й забезпечили житлом. Інші зараз у Києві: ми відчинили двері наших шоурумів і працюємо надалі. Також деякі співробітники виконують роботу дистанційно, але всі процеси налагоджені. Звичайно, відкривати шоурум у Варшаві буде наша головна команда з Києва».

Засновниця із впевненістю та завзяттям розповідає про майбутні плани компанії та не сумнівається в успіху проекту: «Ми любимо свою справу і принесемо на новий ринок свою енергію та ентузіазм. На мій погляд, Domio сам по собі виконує дуже красиву місію — ми створюємо домівки мрій, а цінність домашнього затишку сьогодні усвідомлюється як ніколи раніше. Це не тільки про бізнес, це про внутрішній поклик. Важливо вміти обертати все негативне на свою користь і сприймати як досвід, як цікавий шлях життя та бізнесу. Зараз не час перебувати в деструктивному стані. Потрібно шукати можливості й ресурси. Світ завжди відповідає навзаєм!»

ДО 24 ЛЮТОГО
БАГАТО ХТО
З НАС НАВІТЬ
НЕ ЗАМИСЛЮВАВСЯ,
НАСКІЛЬКИ МИ
УКРАЇНЦІ.
ВІЙНА ЖАХЛИВИМ
ЧИНОМ ПОВИРИВАЛА
ВСІХ ІЗ БЕЗЛІЧІ
ВАЖЛИВИХ
КОНТЕКСТІВ.
АЛЕ САМЕ ЦЕ
ВИПРОБУВАННЯ
ДОЗВОЛИЛО
УСВІДОМИТИ,
ЯК ЖЕ СИЛЬНО
МИ ЛЮБИМО
БАТЬКІВЩИНУ.

ТЕКСТ Мирослава МАКАРЕВИЧ

МИ ПОВЕРНУЛИСЯ

Кількість людей, які виїхали з України внаслідок вторгнення росії, перевищила сім мільйонів. Це стало найбільшою кризою з вимушеними переселенцями в Європі після закінчення Другої світової війни. Водночас більшість українців планує повернутися додому після нашої перемоги. Згідно з соціологічними прогнозами, лише 10% тих, хто виїхав, залишаться в інших країнах. І якщо перші два з половиною місяці війни люди єдиним потоком тікали за кордон, то з середини травня тенденція змінилася: кількість осіб, які в'їжджають в Україну, зростає. За результатами опитування соціологічної групи «Рейтинг» наприкінці червня, 87% респондентів, які змінили місце проживання через війну, збираються повернутися додому: 15 — найближчим часом, 24 — пізніше, 48 — після закінчення війни.

Мирслава МАКАРЕВИЧ,

ЖУРНАЛІСТКА, ПИСЬМЕННИЦЯ

ТА ЇЇ ДОНЬКА ВІРА, ЛІЦЕЇСТКА

Київ, Україна — місця сили мільйонів людей, зокрема й мої. Я народилася у дипломатичній родині в Нью-Йорку, але своєю Батьківщиною завжди вважала Україну. Маю український паспорт, мої діти мають українські паспорти.

Не буду приховувати, переживала різні моменти. Були й такі періоди, коли серйозно замислювалася про еміграцію... Мені цього року виповнилося п'ятдесят, тож за тридцять років мого особистого становлення різні процеси відбувалися і в Україні. Але траплялось у моєму житті й таке, коли у другій половині дев'яностих я без вагань відхилила офіційне запрошення до Лондона від Української служби Бі-бі-сі, з якою співпрацювала сім років.

На початку березня 2022 на емоціях під тиском небайдужих людей вирушила з дуже хворою вісімдесятирічною мамою та шістнадцятирічною донею до іншої європейської країни. У квітні всі ми троє отримали Die Blaue Karte. Проте... У кожного, тобто у кожної (зрозуміло, мова сьогодні переважно про жінок), своя лінія життя. Я певною мірою фаталіст: вірю, наше життя «розписане». Але вищі сили досить демократичні — тож, гадаю, вони дають нам здійснити певний вибір, який ми робимо (кармічно чи вільно) з огляду на рівень власного сумління та зрілості. Вдячна рідним, які живуть в Австрії, дякую цій країні взагалі за тимчасовий прихисток. Думаю, що в Австрії, як в інших гостинних для українців державах, певний відсоток наших громадян залишиться. Зокрема ті, в кого війна забрала всі «магніти» тяжіння до Батьківщини та нанесла несумісні з поверненням рани.

На думку авторитетних істориків і політологів, російсько-український конфлікт певною мірою схожий на конфлікт між арабами та євреями. Ці народи вважають, що Палестина та Єрусалим є ключовими для їхньої ідентичності. Так само Україна й Київ є ключовими і для українців, і для росіян. Цей споконвічний конфлікт — екзистенційне протистояння. Отже, все, що вже накопало впродовж багатьох сторіч та у гарячій фазі відбувається сьогодні, — це надовго. Принаймні до кінця мого земного життя, наприклад. І що ж тепер, ставити життя на паузу? Ні! Українці горді та волелюбні! Відчуваю, що потрібна саме тут.

Саме тому з донею вирішили повернутися. Доня — не маленька дитина, за яку вирішують батьки. Віра зробила свідомий вибір повернутися до рідного Києва, до батька й до брата. Донька мріє про свій випускний наступного року в ліцеї — дай Боже, аби вцілілому. Із двадцяти шести її однокласників однієї з найкращих київських шкіл двадцять один здобувач освіти підтвердив навчання у випускному класі. Донька мріє здобути вищу освіту як у вітчизняному, так і в іноземному ВНЗ. І я вірю в неї, як вірю у багатьох її однолітків, — власне, саме вони через пару років будуватимуть Україну нашої спільної вистражданої мрії.

**ЦЕЙ СПОКОНВІЧНИЙ КОНФЛІКТ —
ЕКЗИСТЕНЦІЙНЕ ПРОТИСТОЯННЯ. НЕВЖЕ
СТАВИТИ ЖИТТЯ НА ПАУЗУ?
ЗВІСНО НІ. Я ПОТРІБНА САМЕ ТУТ.**

Ольга ПЕТРОВА,

ХУДОЖНИЦЯ, ДОКТОРКА

ФІЛОСОФСЬКИХ НАУК, ПРОФЕСОРКА

Дім замінити ніщо не може», — написала мені Ольга Петрова з Карпат — із самого серця Гуцульщини, високогірного села Голови, що на Івано-Франківщині. Із Києва під обстрілами Ольгу забрали її колишні студенти, а нині близькі друзі, в яких Ольга і знайшла прихисток на перші місяць-півтора війни. З березневого листа пані Ольги: «Надя тут влаштувала щось неймовірне щодо комфорту для друзів. Нас тут п'ятеро людей, а інколи буває більше. Потім дехто їде далі за кордон. Я намагаюся малювати, але душа завмерла, і ще не надто добре себе поводить серце».

Відома вчена та художниця в лютому рівно за два тижні до повномасштабної війни проти України відсвяткувала свій поважний ювілей натхненною виставкою. Ольга Петрова належить до генерації дітей війни. Народилася у 1942 році, батько Микола Петров — інженер, молодший лейтенант, загинув у бою на острові Пушкарському (поблизу Хортиці) у 1943 році. Повоєнне київське дитинство Ольги Петрової було сповнене небезпекою, страшними знахідками Бабиного Яру, мінами, що їх час від часу виявляли у міських двориках... І таке переповторення історії, «обрамлення» життя. До вітчизняного мистецтва Петрова долучилась саме у 1970-х роках власним образотворчим коментарем до «Божественної комедії» Данте — як графік і дослідниця водночас. Ті ілюстрації були кваліфіковані радянськими критиками як сюрреалізм, що стало сигналом до цькування.

ТАКІ ВИТРИВАЛІСТЬ І ГЕРОЇЗМ ПІД БОМБАРДУВАННЯМ — ЖОРСТКЕ ВИПРОБУВАННЯ

Отже, Петрова зазнала всі «дива» періоду застою: допити в КДБ, неможливість творити, бути почутою, побаченою сучасниками, для яких, власне, все створювалося...

Проте надалі доля Ольгу не тільки випробувала, але й справедливо нагороджувала. Наприклад, літографії, заборонені вдома, згодом з успіхом виставлялися у Флоренції — на батьківщині Данте. А вже після зникнення залізної завіси саме ці багатостраждальні ілюстрації придбала книгозбірня Британського музею. Ольга, як і більшість представників її покоління, отримала змогу виїжджати за кордон і відкривати світи вже в досить зрілому віці. Від того часу й до війни художниця невтомно мандрувала — подорожі стали сильними джерелами її натхнення та дали дужчі імпульси для відкриття української сучасної культури всьому людству.

З початку 90-х Ольга мала багато запрошень переїхати й працювати за кордоном. Але вона завжди відмовлялася, бо відчувала, що її життєва місія пов'язана з Україною, промоцією її культури та освіти. Перед Великоднем, у квітні 2022, вже після повернення на київські печерські пагорби Ольга написала мені: «Війну ми виграємо. Такі витривалість і героїзм під бомбардуванням — жорстке випробування народу на справжність. І ми цей іспит складаємо на відмінно! Важливо, що навіть багато з тих, хто коливався між Україною та брехнею «руського миру», остаточно визначилися та стали на бік своєї Батьківщини».

Ольга МАРЧУК,
КОПІРАЙТЕРКА

Кожного дня свого перебування за кордоном Ольга подумки планувала повернення. Однак що більше часу минало, то глибше приходило розуміння: ця війна надовго, і треба робити вибір: або пристосовуватися до нових реалій в іншій країні на невизначений термін, або повертатися додому, привчати себе жити в умовах війни та не боятися.

«Коли я прибула до Парижа, в мене не було там нікого, як і в цілій Європі: ні родичів, ні друзів, ні коханого чоловіка поруч, — ділиться Ольга. — Майже всі дні минали на самоті в найманій квартирі: я віддалено працювала і дуже багато рефлексувала, щоразу питала себе: а заради чого я тут? У чому сенс мого порятунку, якщо кожного дня я відчуваю здебільшого лише самотність, розгубленість, нестачу сил жити далі? Так, я не чула більше вибухів, могла спати та працювати спокійно, але в серці спокою не було впродовж усіх двох місяців за кордоном. Не було, адже всі найрідніші залишались у Києві, і мене охоплював відчай через те, що я не можу просто попиту кави з батьками на кухні й побалакати разом про все на світі. Було страшно: раптом щось станеться, а мене немає поруч?»

Київ для Олі не просто дім, це — джерело сили: «Нічого схожого я ніде більше не відчуваю». У своїх дописах у соцмережах вона часто називає місто «другом» і зізнається, що «ходить з ним на побачення»: «Навіть коли знаю, що в будь-який момент над головою можуть

літати ракети, я хочу бути тут, у Києві, разом із близькими та усіма українцями, з якими ми переживаємо спільний біль. Тут мій дух міцнішає. Я просто відчуваю, що маю бути зараз тут».

Десятки мільйонів вірять у нашу справедливую перемогу. Кожен на своєму місці робить свої кроки, кожен молиться. «Я молюся, щоб Київ вистояв і мої майбутні діти мали змогу тут жити й ніколи не дізнатися на власному досвіді, що таке війна, — наголошує Оля. — Мрію зробити внесок у розвиток української культури та її піднесення у світі. Зараз нас знають завдяки неймовірній хоробрості українського народу, але я дуже хочу, щоб світ цікавився також нашою культурою не менше, ніж, наприклад, французькою. Спадщина, яку створювали та продовжують у найскрутніші часи створювати українці, заслуговує на те, аби її слухали, бачили, читали й поширювали».

СПАДЩИНА, ЯКУ СТВОРИЛИ В НАЙСКРУТНІШІ ЧАСИ, ЗАСЛУГОВУЄ, АБИ ЇЇ БАЧИЛИ ТА ПОШИРЮВАЛИ.

Ольга щиро вдячна Франції за тимчасовий прихисток, за перший досвід самостійного життя, за неймовірних українських і французьких друзів, які ніби янголи-охоронці зустрілися на цьому непередбачуваному шляху. «Нічого не буває просто так — я вірю. І вірю в те, що я не просто так зараз вдома. Рішення поїхати й повернутися далися мені дуже важко, я не уявляю, що буде далі. Ніхто не знає, що буде завтра зі світом. Якась невидима сила колись покликала тебе до життя й тепер пронизує твоє буття, змушуючи серце битись. І все, що ти можеш, — їй довіритись, дозволити вести за собою. Навіть якщо дуже страшно. Треба йти далі. Треба жити».

ТВОРЧО СПІЛКА

**КАЖУТЬ, КОЛИ ГРИМИТЬ ЗБРОЯ,
МУЗИ МОВЧАТЬ. КРЕАТИВНА ІНДУСТРІЯ УКРАЇНИ
ДОВОДИТЬ ПРОТИЛЕЖНЕ. ВІД ПОЧАТКУ
ПОВНОМАСШТАБНОГО ВТОРГНЕННЯ УКРАЇНСЬКІ
АРТИСТИ ТА РЕКЛАМНИКИ НЕ ЗУПИНЯЮТЬСЯ
ЖОДНОГО ДНЯ ТА ЗНАХОДЯТЬ УСЕ НОВІ
Й НОВІ СПОСОБИ ЗРОБИТИ ТАК,
АБИ ГОЛОС УКРАЇНИ У СВІТІ ЗВУЧАВ
ГУЧНО ТА ВПЕВНЕНО.**

ПРО НАЙСМІЛИВІШУ ТА НАЙКРЕАТИВНІШУ НАЦІЮ,
ПРО ЄВРОПЕЙСЬКІ ЦІННОСТІ ТА ПРО ТЕ, ЯКИМ БАЧИТЬ НАШУ
ДЕРЖАВУ СВІТ, І ЩО КОЖЕН З НАС МОЖЕ ЗРОБИТИ,
АБИ НА ЦЕ БАЧЕННЯ ВПЛИНУТИ,
МАРІАННА ПАРТЕВЯН РОЗПИТАЛА НАЙБІЛЬШ ВПЛИВОВИХ
ПРЕДСТАВНИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ ТВОРЧОЇ СПІЛЬНОТИ.

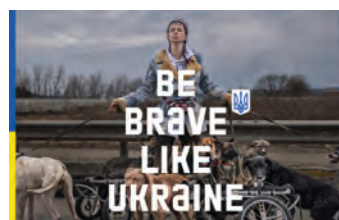
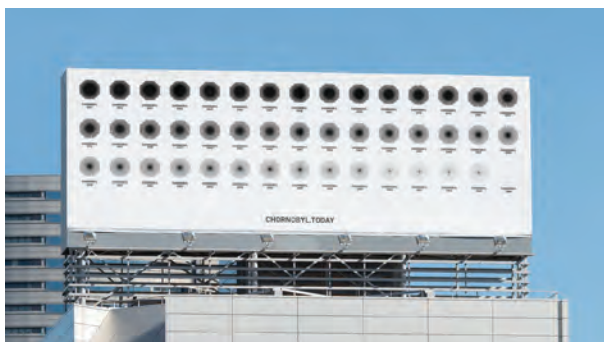
ЄГОР ПЕТРОВ,

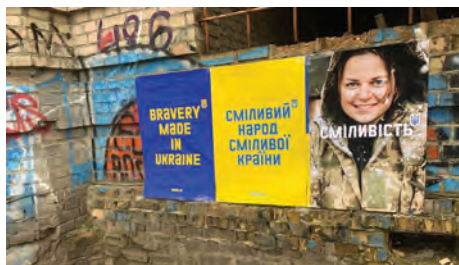
СПІВЗАСНОВНИК ТА АРТДИРЕКТОР
КРЕАТИВНОЇ АГЕНЦІЇ BANDA AGENCY
РАЗОМ ІЗ КОЛЕГАМИ ПОПУЛЯРИЗУЄ
НАРАТИВ ПРО УКРАЇНУ ЯК
НАЙСМІЛИВІШУ КРАЇНУ СВІТУ.

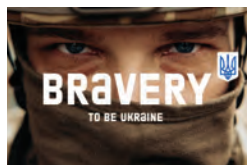
**ІТАЛІЯ ЕКСПОРТУЄ СТИЛЬ,
ФРАНЦІЯ — КРАСУ ТА МОДУ,
НІМЕЧЧИНА — СКРУПУЛЬОЗНІСТЬ,
ХТОСЬ — НАФТУ,
А В УКРАЇНИ БУДЕ
СМІЛИВІСТЬ.**

**ЗАВДЯКИ МЕДІЙНИКАМ
З DENTSU ТА PUBLICIS
МИ БЕЗКОШТОВНО ОТРИМАЛИ
РОЗМІЩЕННЯ БІЛЬШЕ НІЖ НА
ДЕСЯТИ ТИСЯЧАХ РЕКЛАМНИХ БОРДІВ
ПО ВСЬОМУ СВІТУ.
АЛЕ ТРАПЛЯЛОСЬ, ЩО НАМ
ПИСАЛИ Й НЕВЕЛИЧКІ АГЕНЦІЇ —
НАПРИКЛАД, ІЗ ТБІЛІСІ — ТА ПРОСИЛИ
НАДАТИ ЇМ ФАЙЛИ ДЛЯ ДРУКУ.**

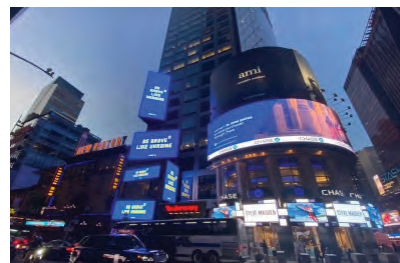

**МИ ВОЮЄМО НЕ ЗА ТЕРИТОРІЇ
ЧИ РЕСУРСИ, А ЗА ЦІННОСТІ,
ЗА КОНЦЕПЦІЮ ВІЛЬНОГО СВІТУ Й ДЕМОКРАТІЇ.
ВАЖЛИВО, АБИ ЛЮДИ ЧІТКО РОЗУМІЛИ,
ЧОМУ ЇМ ВАРТО ВИТРАЧАТИ ЧАС
І СИЛИ НА ПІДТРИМКУ УКРАЇНИ.
ДЛЯ ЦЬОГО МИ ХОЧЕМО СТВОРИТИ
ТАКИЙ СОБІ БЛАГОДІЙНИЙ ХАБ,
КУДИ КОЖЕН ЗМОЖЕ ЗАВІТАТИ
Й ЗРОБИТИ СВІЙ ВИБІР,
ЯК ДОПОМОГТИ.**

ПОВНУ ВЕРСІЮ ІНТЕРВ'Ю ЗІ СПІВЗАСНОВНИКОМ
BANDA AGENCY **ЄГОРОМ ПЕТРОВИМ** ЧИТАЙТЕ У ПОСИЛАННІ
ЗА ЛІНКОМ

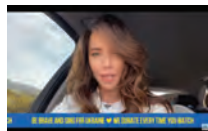
[ELLE.UA/LUDI/INTERVIEW/POVNA-VERSIYA-INTERVYU-Z-EGOROM-
PETROVIM-EKSKLYUZIVNO-DLYA-ELLE-UKRAINA](https://elle.ua/ludi/interview/povna-versiya-intervyu-z-egorom-petrovim-eksklyuzivno-dlya-elle-ukraina)

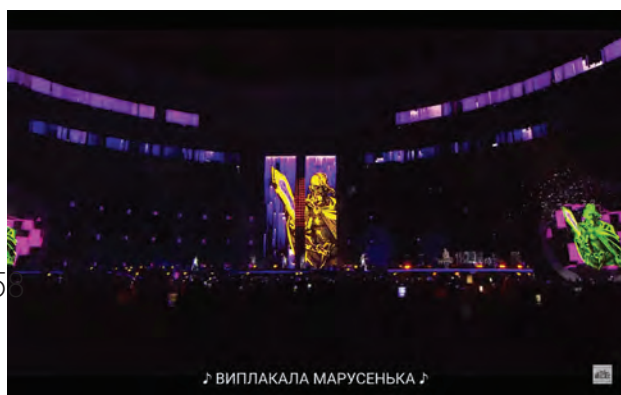
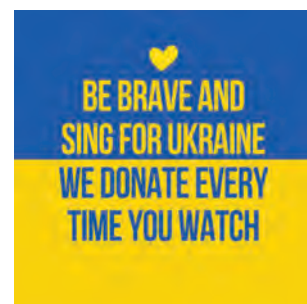
ІРИНА ГОРОВА,

СПІВЗАСНОВНИЦЯ ТА CEO MOZGI GROUP ВЕСЬ
СВІЙ ДОСВІД З ВЕДЕННЯ БІЗНЕСУ
СПРЯМУВАЛА НА РОЗБУДОВУ ПЛАТФОРМИ
СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ.

**ЗАРАЗ КОЖЕН МІЙ ДЕНЬ —
ЦЕ МІНІВЕРСІЯ ХАОСУ, НА ЯКЕ
ПЕРЕТВОРИЛОСЯ НАШЕ ЖИТТЯ.
АЛЕ КОЖЕН БІЗНЕСМЕН ПОЧИНАВ
З ХАОСУ, ТОЖ ЗНАЄ, ЩО З НИМ РОБИТИ.
ПІСЛЯ ХАОСУ ЗАВЖДИ НАСТАЮТЬ СПОКІЙ,
СТРУКТУРОВАНІСТЬ І ПРИХОДЯТЬ
НОВІ ПРОЄКТИ. ТРЕБА ЛИШЕ
ОПАНУВАТИ СЕБЕ ТА ПРАЦЮВАТИ,
ЯК НЕ ПРАЦЮВАВ НІКОЛИ.**

**НАВІТЬ ЯКЩО САМЕ ЗАРАЗ
У ТЕБЕ НЕМАЄ ГРОШЕЙ
ДЛЯ ДОНАТІВ НА «БАЙРАКТАР»,
ТИ ПРОСТО СЛУХАЄШ УЛЮБЛЕНИХ
ВИКОНАВЦІВ ТА ДИВИШСЯ ЇХНІ КЛІПИ —
ТОЖ РОБИШ ДОБРУ СПРАВУ.**

**ЄВРОПЕЙЦІ МАЮТЬ
БАЧИТИ, ЩО УКРАЇНА — ЦЕ НЕ ЛИШЕ
ПРО ВІЙНУ, АЛЕ Й ПРО СТАЛИЙ
РОЗВИТОК, ПЕРСПЕКТИВНУ ЕКОНОМІКУ,
КРЕАТИВНУ ІНДУСТРІЮ,
НОВІ ТЕХНОЛОГІЇ, ПРО БАЖАННЯ
НЕ ЗАБУТИ, ХТО МИ Є, І ПРО БАЖАННЯ
РОЗВИВАТИСЯ ТА ЙТИ ВПЕРЕД.**

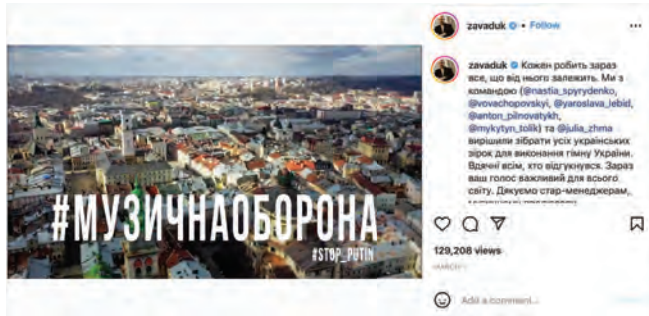

ПОВНУ ВЕРСІЮ ІНТЕРВ'Ю ЗІ СПІВЗАСНОВНИЦЕЮ
ТА СЕО MOZGI GROUP **ІРИНОЮ ГОРОВОЮ**
ЧИТАЙТЕ У ПОСИЛАННІ ЗА ЛІНКОМ

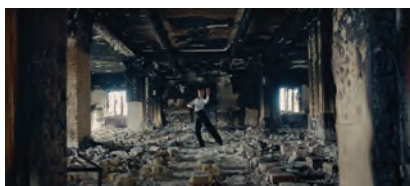
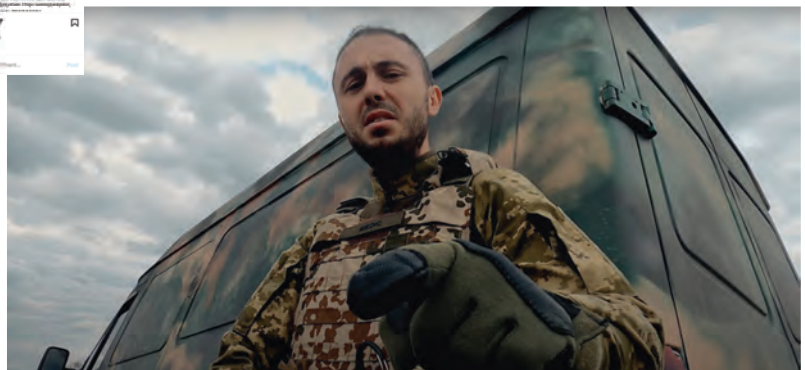
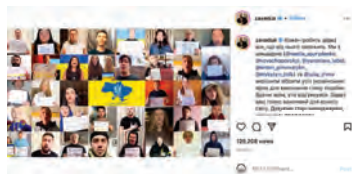
[ELLE.UA/LUDI/INTERVIEW/POVNA-VERSIYA-INTERVYU-Z-IRINOYU-
GOROVOYU-EKSKLYUZIVNO-DLYA-ELLE-UKRAINA](https://elle.ua/ludi/interview/povna-versiya-intervyu-z-irinoyu-gorovoju-eksklyuzivno-dlya-elle-ukraina)

ВОЛОДИМИР ЗАВАДЮК,
КЕРІВНИК УПРАВЛІННЯ BIG SHOWS 1+1 MEDIA
ОРГАНІЗОВУЄ В МІСТАХ ЄВРОПИ БЛАГОДІЙНІ
ПІСЕННІ МАРАФОНИ, ЩО РОЗПОВІДАЮТЬ
УСЬОМУ СВІТУ, ЯК ЗВУЧИТЬ УКРАЇНА.

**ЗА ТРИ ПОПЕРЕДНІ
ТЕЛЕМАРАФОНИ НАМ ВДАЛОСЯ
ЗІБРАТИ ПОНАД 53 МІЛЬЙОНИ ГРИВЕНЬ
БЛАГОДІЙНОЇ ДОПОМОГИ,
А ЗА СЕРІЮ МАТЧІВ —
ПОНАД 35 МІЛЬЙОНІВ.**

**У СТАНІ ПОВНОМАСШТАБНОЇ
ВІЙНИ МИ ПЕРЕБУВАЄМО
ВЖЕ П'ЯТИЙ МІСЯЦЬ, І НА ЖАЛЬ,
ЄВРОПЕЙСЬКА СПІЛЬНОТА ДЕЩО
ВТОМЛЮЄТЬСЯ ВІД НОВИН З УКРАЇНИ.
ЦЕ СТОСУЄТЬСЯ І МІЖНАРОДНИХ
АРТИСТІВ. ВОНИ Й НАДАЛІ ЖИВУТЬ СВОЇМ
ЗВИЧНИМ ЖИТТЯМ, МАНДРУЮТЬ У МЕЖАХ
КОНЦЕРТНИХ ТУРІВ. У ЖОДНОМУ РАЗІ
Я НІКОГО НЕ ЗВИНУВАЧУЮ. НАВПАКИ,
ДЛЯ НАС ЦЕ ЧЕРГОВИЙ ВИКЛИК, НАШЕ
ЗАВДАННЯ — ЛУПАТИ СЮ СКАЛУ,
ЗНАХОДИТИ ІНШІ ФОРМИ ПОДАЧІ
УКРАЇНСЬКИХ НОВИН І НОВІ СПОСОБИ
ЗАЛУЧЕННЯ ВСЕСВІТНЬО ВІДОМИХ ЗІРОК.**

**НА МОЮ ДУМКУ,
САМЕ В ЦЕЙ ПЕРІОД ТРИВАЄ
НАЙВАЖЛИВІШИЙ ЕТАП РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ
ТА ВИЗНАННЯ НАШОЇ КРАЇНИ. УВЕСЬ
ЦИВІЛІЗОВАНИЙ СВІТ ВІДКРИВАЄ
ДЛЯ СЕБЕ НАШИХ АРТИСТІВ,
НАШУ МОВУ ТА КУЛЬТУРУ.**

ПОВНУ ВЕРСІЮ ІНТЕРВ'Ю З КЕРІВНИКОМ УПРАВЛІННЯ
BIG SHOWS 1+1 MEDIA **ВОЛОДИМИРОМ ЗАВАДЮКОМ**
ЧИТАЙТЕ У ПОСИЛАННІ ЗА ЛІНКОМ

[ELLE.UA/LUDI/INTERVIEW/POVNA-VERSIYA-INTERVYU-Z-VOLODIMIROM-
ZAVADYUKOM-EKSKLYUZIVNO-DLYA-ELLE-UKRAINA](https://elle.ua/ludi/interview/povna-versiya-intervyu-z-volodimirom-zavadyukom-eksklyuzivno-dlya-elle-ukraina)

Тоттрансформер, Dzhus

The ART CODE

МОДА ЄДНАЄ ТА ДОПОМАГАЄ.

ПІД ЧАС БЛАГОДІЙНОГО ПОП-АП-СТОРУ ARTCODE У ПАРИЖІ,
ОРГАНІЗОВАНОГО КОМАНДОЮ LITKOVSKAYA,
БУЛО ПРЕДСТАВЛЕНО ОСОБЛИВЕ ЗІБРАННЯ ЕВАКУЙОВАНИХ
НА ПОЧАТКУ ВІЙНИ РЕЧЕЙ З КОЛЕКЦІЙ УКРАЇНСЬКИХ ДИЗАЙНЕРІВ.

ОТРИМАНІ ВІД ПРОДАЖУ КОШТИ В РОЗМІРІ 10 ТИСЯЧ ЄВРО
ПЕРЕРАХОВАНІ НА БЛАГОДІЙНІ ЦІЛІ.

*Комбінезон-трансформер, Dzhus;
капур, Litkovskaya*

PORTRA 160

43

KODAK

Сукня й кулон, Litkovskaya

ПРОХОДЯЧИ ЧЕРЕЗ ВІЙНУ,
МИ КОЖЕН ДЕНЬ
РОБИМО КРОК ДО МИРУ.

Ліля ЛІТКОВСЬКА/LITKOVSKAYA

МОДА ПІД ЧАС
ВІЙНИ МАЄ БУТИ
СВІДОМОЮ —
САМЕ ЦЯ
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ
ДОПОМАГАЄ
ОГОВТАТИСЬ ТА
КРЕАТИВИТИ ЗНОВУ.

Ірина ДЖУС/ DZHUS

Куртка, Litkovskaya;
чокер, Roche

Сукня, плащ і капор, Litkovskaya;
кулон, Logvin

*Сукня-трансформер, Dzhus;
браслет, Logvin*

*Куртка й штани, Litkovskaya;
каблучка, Silver Stories*

ВІЙНА СПРИЧИНИЛА БІЛЬ, СТРАХ І ВІДЧАЙ,
АЛЕ НАША СИЛА ДУХА НЕЗЛАМНА!
ПИШАЮСЬ НАШИМ НАРОДОМ, НАДИХАЮСЬ
СИЛОЮ ТА ВЕЛИЧЧЮ УКРАЇНЦІВ.

Надія СЬОМИК/РОСНЕ

ВІЙНА ВБИВАЄ ВСЕ ЖИВЕ, РУЙНУЄ
БУДИНКИ, ЖИТТЯ ТА МАЙБУТНЄ...
РОБИМО ВСЕ МОЖЛИВЕ, АБИ
ЗБЕРЕГТИ КУЛЬТУРУ НАШОЇ КРАЇНИ!

Христина БОБКОВА/ВОВКОВА

*Джемпер, Вовкова;
капелюх-трансформер, Dzhus;
шкарпетка, Shur Shur*

креативна дирекція, стиль, ретуш Ірина Джус @irina.dzhus

фото Jude P. @judefotografy

мейкап, зачіска Альона Колесник @alen_de_alone

модель Elisabeth Oros @elisabeth_oros